

OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2020/978

ze dne 25. června 2020

o uplatnění případu vlastního uvážení podle čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím, pokud jde o limit pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti (ECB/2020/32)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 1 a čl. 6 odst. 5 písm. a) a c) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská centrální banka (ECB) odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu. Dohlíží na fungování systému s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu a konzistentnost výsledků dohledu ve všech zúčastněných členských státech. ECB může vydávat obecné pokyny určené vnitrostátním příslušným orgánům, jimiž se tyto orgány mají při výkonu úkolů a přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu řídit.
- (2) V souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013 a nařízením Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽²⁾ je ECB povinna zajistit konzistentní uplatňování obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce v zúčastněných členských státech.
- (3) ECB jako orgán příslušný k dohledu nad významnými úvěrovými institucemi podle nařízení (EU) č. 1024/2013 uplatnila diskreční pravomoc (případ vlastního uvážení), která je jí svěřena na základě čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁾, přijetím nařízení Evropské centrální banky (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26) ⁽⁴⁾, které stanoví limit pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti.
- (4) Ačkoli uplatňování možností a případů vlastního uvážení ve vztahu k méně významným institucím přísluší primárně vnitrostátním příslušným orgánům, ústřední postavení ECB v rámci jednotného mechanismu dohledu jí umožňuje podpořit konzistentní uplatňování možností a případů vlastního uvážení ve vztahu k významným i méně významným institucím tam, kde je to vhodné. Tím se zajistí, že a) obezřetnostní dohled nad všemi úvěrovými institucemi v zúčastněných členských státech bude prováděn konzistentně a účinně, b) jednotný soubor pravidel pro finanční služby bude uplatňován stejným způsobem na všechny úvěrové instituce v zúčastněných členských státech a c) nad všemi úvěrovými institucemi bude vykonáván dohled nejvyšší kvality.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2018/1845 ze dne 21. listopadu 2018 o uplatnění případu vlastního uvážení podle čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s limitem pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti (ECB/2018/26) (Úř. věst. L 299, 26.11.2018, s. 55).

- (5) S cílem vyvážit potřebu jednotného uplatňování norem v oblasti dohledu ve vztahu k významným a méně významným institucím na straně jedné s uplatněním zásady proporcionality na straně druhé má ECB za to, že vnitrostátní příslušné orgány, které vykonávají dohled nad méně významnými institucemi, by měly uplatnit případ vlastního uvážení podle čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 ⁽⁵⁾ stejným způsobem, jak jej uplatnila ECB nařízením (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26),

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tyto obecné zásady stanoví, jak vnitrostátní příslušné orgány uplatňují diskreční pravomoc (případ vlastního uvážení), která je příslušným orgánům svěřena na základě čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, ve vztahu k méně významným institucím, pokud jde o limit pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti, a to bez ohledu na metodu použitou k výpočtu objemů rizikově vážených expozic. Uplatnění tohoto případu vlastního uvážení vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím musí být plně v souladu s tím, jak příslušnou diskreční pravomoc uplatňuje ECB podle nařízení (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26).

Článek 2

Definice

Pro účely těchto obecných zásad se použijí definice uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, v článku 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 a v článku 2 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17).

Článek 3

Limit pro posuzování podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti

1. Pro účely čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 příslušné vnitrostátní orgány vyžadují, aby méně významné instituce posuzovaly podstatnost úvěrového závazku po splatnosti na základě následujícího limitu, který sestává ze dvou složek:

- a) z maximální částky pro součet všech částek po splatnosti, které dlužník dluží dané úvěrové instituci, mateřskému podniku této úvěrové instituce nebo kterémukoli jejímu dceřinému podniku (dále jen „úvěrový závazek po splatnosti“), která činí:
  - i) 100 EUR pro retailové expozice;
  - ii) 500 EUR pro jiné než retailové expozice a
- b) z limitu vyjádřeného jako procentní podíl odrážející částku úvěrového závazku po splatnosti ve vztahu k celkové částce všech rozvahových expozic vůči dotyčnému dlužníkovi úvěrové instituce, jejího mateřského podniku nebo kteréhokoli jejího dceřiného podniku, kromě akciových expozic, který činí 1 %.

2. Příslušné vnitrostátní orgány vyžadují, aby méně významné instituce, které uplatňují definici selhání stanovenou v čl. 178 odst. 1 písm. a) a b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 pro retailové expozice na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů, uplatňovaly limit stanovený v odstavci 1 na úrovni jednotlivého úvěrového příslibu, který dlužníkovi poskytla úvěrová instituce, mateřský podnik nebo kterýkoli její dceřiný podnik.

3. Má se za to, že došlo k selhání, pokud byly oba limity stanovené v odstavci 1 písm. a) a b) překročeny po dobu více než 90 po sobě jdoucích dnů.

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 ze dne 19. října 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro limit podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti (Úř. věst. L 32, 6.2.2018, s. 1).

Článek 4**Datum, od kterého se použije limit podstatnosti**

Vnitrostátní příslušné orgány zajistí, aby jim méně významné instituce oznámily přesné datum, od něhož začnou používat limit pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti, a aby méně významné instituce začaly používat tento limit nejpozději od 31. prosince 2020.

Článek 5**Nabytí účinku a provádění**

1. Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení vnitrostátním příslušným orgánům zúčastněných členských států.
2. Vnitrostátní příslušné orgány zajistí soulad s těmito obecnými zásadami nejpozději do 31. prosince 2020.

Článek 6**Určení**

Tyto obecné zásady jsou určeny vnitrostátním příslušným orgánům zúčastněných členských států.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 25. června 2020.

Za Radu guvernérů ECB
prezidentka ECB
Christine LAGARDE
